

Dosarul nr. Ira-440/2022

1-19117753-01-Ira-22032022

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Rebeja Cristin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 martie 2021 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Rebeja Cristin Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 15.07.2019 - 10.03.2021;
2. Instanța de apel: 20.08.2021 - 08.12.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 22.03.2022 - 11.05.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 martie 2021 inculpatul Rebeja Cristin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Rebeja Cristin în beneficiul părții vătămate Ungureanu Tudor suma de 8 900 (opt mii nouă sute) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, inculpatul Rebeja Cristin, pe data de 1 septembrie 2018, aproximativ la ora 04:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, aflându-se la stația de troleibuze din str. Miorița, mun. Chișinău, profitând de starea de ebrietate a lui Ungureanu

Tudor, care a adormit pe scaun, i-a sustras în mod tainic lanțul de aur cu pandativ „cruce”, evaluat de către partea vătămată la prețul de 7 500 lei, telefonul mobil de marca „Xxxxx”, evaluat de către partea vătămată la prețul de 3 000 lei, bani în sumă de 1 400 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în mărime de 11 900 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Petru Răileanu în numele inculpatului Rebeja Cristin, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Rebeja Cristin învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal să fie achitat, din lipsa în acțiunile lui a faptului infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- procurorul în cadrul judecării cauzei nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe, care ar confirma vinovăția inculpatului Rebeja Cristin în comiterea infracțiunii incriminate;

- nici partea vătămată, nici martorii audiați în cadrul ședinței de judecată nu au comunicat instanței de judecată precum că, anume Rebeja Cristin a comis infracțiunea ce i se incriminează;

- martorul Cherdivar Artiom a comunicat că, a procurat telefonul mobil de la inculpatul Rebeja Cristin, dar nu a comunicat că, cunoaște că anume Rebeja Cristin a sustras aceste telefoane;

- alte careva probe de către acuzarea de stat precum că, Rebeja Cristin a comis infracțiunea în cauză nu au fost prezentate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, a fost respins ca fiind nefundat apelul declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a reținut, că examinarea cauzei penale în instanța de fond a avut loc în lipsa inculpatului Rebeja Cristin.

Pentru ședința de judecată din 05 august 2019, inculpatul a fost escortat din Penitenciarul nr. 16. Ulterior, fiind emisă dispoziția de escortare din Penitenciarul nr. 13 - Chișinău pentru data de 10 octombrie 2019, instanța de judecată a recepționat informația administrației penitenciarului precum că, Rebeja Cristin se deține în Penitenciarul nr. 5 - Cahul (f.d. 177-178).

Totodată, apărătorul a înaintat instanței de judecată cererea inculpatului Rebeja Cristin, prin care ultimul a solicitat să nu fie dispusă transferarea lui în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău și a solicitat examinarea cauzei penale în lipsa sa (f.d. 174-175).

În cadrul ședinței de judecată din 10 octombrie 2019, în conformitate cu art. 321 alin. (2), pct. 2) Cod de procedură penală, prin încheiere protocolară, instanța

de fond a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului Rebeja Cristin (f.d. 178-179).

Ulterior, în cadrul deliberării, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, urmează a fi reluată cercetarea judecătorească, pe motiv că inculpatul în faza urmăririi penale a refuzat să facă declarații, iar în cadrul cercetării judecătorești un martor a comunicat că, telefonul a fost procurat de la inculpat; respectiv reluarea cauzei a avut loc pentru audierea inculpatului.

Astfel, fiind transferat din Penitenciarul nr. 5 - Cahul în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, inculpatul Rebeja Cristin, pe data de 23 decembrie 2020 se deținea deja în Penitenciarul nr. 16 - Pruncul, iar de acolo nu a fost escortat.

Ulterior, în ședința din 09 februarie 2021, inculpatul Rebeja Cristin a refuzat să se prezinte în fața instanței de judecată.

În acest sens, instanța de fond a menționat că, a depus diligența necesară de a da posibilitatea inculpatului de a participa la ședințele de judecată și de a explica proveniența telefonului mobil ridicat de la martor.

Deși inculpatul Rebeja Cristin, fiind audiat la faza urmăririi penale în calitate de bănuț și învinuit, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, instanța de apel a menționat că vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, și anume: declarațiile părții vătămate Ungureanu Tudor (f.d. 181, vol. I); declarațiile martorului Cherdivar Artiom (f.d. 214, vol. I); declarațiile martorului Cojocari Liubovi (f.d. 213, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 28.05.2019 (f.d. 61, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.06.2019 (f.d. 64-65, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 17.06.2019, prin care martorul Cherdivar Artiom l-a recunoscut după fotografie pe Rebeja Cristin ca persoana care i-a vândut două telefoane mobile (f.d. 73, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.06.2019 (f. d. 116, vol. I); corpul delict - CD cu descifrările convorbirilor telefonice.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Rebeja Cristin încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal - furtul, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat cu certitudine că vina inculpatului Rebeja Cristin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, și anume prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează

între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Potrivit textului de apel declarat împotriva sentinței instanței de fond, rezultă că partea apărării pledează pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Rebeja Cristin învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, din lipsa în acțiunile lui a faptului infracțiunii.

Raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de avocatul Petru Răileanu în numele inculpatului Rebeja Cristin nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care instanța de apel a respins apelul declarat, ca fiind nefondat.

În contextul aprecierii argumentelor de apel invocate de avocatul Petru Răileanu în numele inculpatului Rebeja Cristin, instanța de apel a relevat că, obiectul material al infracțiunii săvârșite prin sustragere îl constituie bunurile care au o existență materială, care sunt create prin munca omului și care dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

În speță, instanța de apel a reținut că, obiectul material al infracțiunii îl constituie lanțul de aur cu pandativ „cruce”, telefonul mobil de marca „Xiaomi” și bani în sumă de 1 400 lei, care nu aparțineau cu drept de proprietate inculpatului Rebeja Cristin, ci părții vătămate Ungureanu Tudor.

În acest context, instanța de fond a ținut cont de valoarea bunurilor evaluate de către partea vătămată conform declarațiilor oferite la audierea în cadrul cercetării judecătorești, chiar dacă în unele aspecte diferă de declarațiile depuse la urmărirea penală.

Or, probele se cercetează nemijlocit în instanța de judecată, partea vătămată menționând că i-au fost sustrate în mod tainic lanțul de aur cu pandativ „cruce”, la prețul de 7 500 lei, telefonul mobil de marca „Xxxxx”, la prețul de 3 000 lei și bani în sumă de 1 400 lei.

Latura obiectivă are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmarea prejudiciabilă sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmarea prejudiciabilă; 4) modul ascuns.

Instanța de apel a reținut că, prin noțiunea de „sustragere” se înțelege luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, existența laturii obiective este dovedită prin declarațiile părții vătămate Ungureanu Tudor, care a indicat că, pe str. Miorița, până a ajunge la stație, a primit o lovitură în spate. Când și-a revenit, era pe scaun în stație, zgâriat, lovit și cu buza umflată. Atunci a depistat că a

dispărut lăntișorul de aur cu pandativ „cruce” evaluat aproximativ la prețul de 7500 lei, telefonul mobil evaluat la 3 000 de lei și suma de bani în mărime de 1400 lei.

Declarațiile părții vătămate Ungureanu Tudor au fost apreciate din punct de vedere al coroborării cu declarațiile martorului Cherdivar Artiom, care a menționat că, Cristi a zis că are 2 telefoane mobile de vânzare. După aceasta, a mers cu Cristi și Oleg, la Oleg acasă, deoarece acolo locuia și Cristi, unde i-a propus spre vânzare telefon de marca „Iphone” și „Xxxxx” cu vreo 600 lei. Tot martorul Cherdivar Artiom a confirmat că, poliția a zis că „Iphone” este furat, iar „Redmi” i l-a reîntors înapoi, fiindcă nu se știa a cui e telefonul. I-a permis să se folosească de el, apoi peste un timp l-au sunat și l-au cerut înapoi. Poliția a zis că telefonul „Xiaomi” la fel este furat.

La fel, instanța de apel a apreciat că, vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile se confirmă și prin declarațiile martorului Cojocari Liubovi, care a indicat că, a aflat că fiul său a cumpărat 2 telefoane de la Cristi. Telefonul de marca „Iphone” a fost returnat unei fete, iar telefonul de marca „Xiaomi” l-a reîntors lor spre folosință, însă cu condiția să nu îl vândă. Peste o perioadă de timp, de la poliție au fost telefonați și li s-a zis că s-a găsit proprietarul telefonului și urmează a fi returnat. Telefonul a fost restituit înapoi. Artiom i-a povestit că la benzinărie Cristi i-a propus să cumpere 2 telefoane la prețul de 300-500 lei. Sauleac Irina este soția fiului său.

Tot în acest context, instanța de apel a reținut că, prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 17.06.2019 se atestă că, martorul Cherdivar Artiom a recunoscut după fotografie pe Rebeja Cristin ca persoana care i-a vândut două telefoane mobile.

La fel, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.06.2019 prin care a fost supus examinarea descifrărilor convorbirilor telefonice, și anume pentru telefonul mobil cu IMEI: 86539603594787, pentru perioada de timp cuprinsă între 25.08.2018 până la 13.05.2019, s-a constatat că, de la data de 25.08.2018 până la data de 01.09.2018, ora 01:40 în portul IMEI 86539603594787 a activat cartela SIM cu numărul xxxxx (număr care aparține părții vătămate). Ulterior, până la data de 16.12.2018, în portul IMEI nu au activat careva cartele SIM a operatorului Orange. Din această dată în portul IMEI a fost introdusă cartela SIM cu numărul Xxxxx, activând până la data de 28.12.2018. Până la data de 11.02.2019, în portul IMEI nu au activat alte cartele SIM. În această zi, a fost introdusă cartela SIM cu numărul 060381780 (număr ce aparține dnei Irina Sauleac - soția martorului Cherdivar Artiom) care a activat până la data de 09.05.2019. Din data de 09.05.2019 până la data de 13.05.2019 în portul IMEI nu au fost introduse și nu au activat cartele SIM „Orange”.

Astfel, deși inculpatul Rebeja Cristin a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, atât, instanța de fond, cât și instanța de apel, i-a oferit posibilitatea de face

declarații asupra circumstanțelor declarate de martorii acuzării care au menționat că inculpatul le-a vândut telefonul sustras, însă acesta nu a binevoit să se prezinte în fața instanței și să ofere explicații.

Or, dreptul de a păstra tăcerea nu poate împiedica luarea în considerare a tăcerii persoanei în cauză, în situații care impun în mod clar o explicație din partea sa, în vederea aprecierii probelor aflate la dosar. Nu se poate spune că decizia inculpatului de a păstra tăcerea de-a lungul întregii proceduri penale trebuie să fie neapărat lipsită de implicații.

Prin urmare, lipsa oferirii unei explicații cu privire la proveniența telefonului mobil sustras de la partea vătămată urmează a fi interpretată, în coroborare cu declarațiile martorilor acuzării, ca o constatare a vinovăției inculpatului în privința infracțiunii de furt.

Referitor la semnul obligatoriu al infracțiunii prevăzute la art. 186 Cod penal - modul ascuns, instanța de apel a reținut că, sustragerea se consideră săvârșită pe ascuns și se califică drept furt, în baza art.186 din Codul penal, dacă a fost săvârșită: în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane; în prezența altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea; în prezența altor persoane, care observă actul luării bunurilor, dar care nu conștientizează caracterul infracțional al celor comise (din cauza necunoașterii de către ele a faptului cui aparțin aceste bunuri sau din cauza creării de către făptuitor a iluziei caracterului legitim al luării bunurilor sau din cauza vârstei minore, a ebrietății, a somnului, a unei boli psihice ori a unei alte stări specifice în care se află aceste persoane); în prezența altor persoane care urmăresc actul luării bunurilor și conștientizează caracterul infracțional al faptelor comise, persoane care însuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul săvârșirii sustragerii (soț, rudă apropiată).

Din circumstanțele prezentei spețe, reiese că, inculpatul Rebeja Cristin a săvârșit acțiunea ilegală de sustragere - în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane.

Or, inculpatul Rebeja Cristin nu a fost văzut de nimeni în momentul sustragerii.

Cu privire la latura subiectivă a faptei comise de către inculpatul Rebeja Cristin, instanța de apel, la fel, a reținut și prezența altui semn obligatoriu al infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal și anume, a scopului de cupiditate.

Or, scopul de cupiditate se demonstrează prin declarațiile martorului Cherdivar Artiom, care a comunicat că, a mers cu Cristi și Oleg, la Oleg acasă, deoarece acolo locuia și Cristi, unde i-a propus spre vânzare telefon de marca „Iphone” și „Xiaomi Redmi 5” cu vreo 600 lei. Nu își amintește exact dacă i-a dat toți banii împreună sau pe părți, însă Cristi i-a dat telefoanele învelite în peliculă.

Astfel, instanța de apel a apreciat că, fapta inculpatului Rebeja Cristin a fost consumată.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, infracțiunea de furt se consideră consumată din momentul în care făptuitorul, intrând în posesia ilegală asupra bunurilor altei persoane, obține posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de acestea la dorința sa.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 14 ani. În acest sens, instanța de apel a reținut că, inculpatul Rebeja Cristin nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d. 114) și nici la evidența medicului narcolog (f.d. 115). Astfel, inculpatul Rebeja Cristin întrunește calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Cu referire la agravanta reglementată la lit. d) alin. (2) art. 186 Cod penal, instanța de apel a menționat că, la determinarea proporțiilor considerabile, instanța de fond s-a condus de prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, care explică că, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În acest sens, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Ungureanu Tudor, care a comunicat că, pentru el suma prejudiciului în valoare de 11 500 lei este una considerabilă.

Totodată, potrivit Hotărârii Guvernului privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2018, nr. 54 din 17.01.2018, s-a aprobat cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2018, în mărime de 6150 lei.

Astfel, suma prejudiciului raportat la salariul mediu pe economie în anul 2018 (când a fost comisă fapta) este unul considerabil pentru partea vătămată Ungureanu Tudor.

În contextul aprecierii probelor administrate la materialele cauzei penale, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a respins solicitarea de apel formulată de avocatul Petru Răileanu în numele inculpatului Rebeja Cristin privind pronunțarea unei sentințe de achitare, or, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina inculpatului în cele incriminate, iar cele invocate de apărător sub acest aspect sunt estimate de instanța de apel drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Or, reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, s-a confirmat în totalitate vinovăția inculpatului Rebeja Cristin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, de către partea acuzării fiind prezentate probe pertinente și concludente, care apreciate din punct de vedere al coroborării lor au demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile.

Dezacordul părții apărării cu sentința instanței de fond este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de judecată a apreciat probele și circumstanțele cauzei, însă, împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a avut loc fapta de săvârșirea căreia a fost învinuit inculpatul, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, iar solicitarea formulată prin cererea de apel nu poate fi admisă.

În concluzie, instanța de apel a constatat cu certitudine în baza materialelor dosarului penal că inculpatul Rebeja Cristin a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești declară recurs ordinar avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Rebeja Cristin, în termen, prin care, invocând temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri cu achitarea lui Rebeja Cristin din lipsa în acțiunile lui a faptului infracțiunii.

În motivarea cererii de recurs recurentul indică aceleași motive ca și în cererea de apel descrisă la pct. 3 al prezentei decizii și la f. d. 25-27, vol. II, suplimentar invocând că în conformitate cu art.427 din Codul de procedură penală (1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:*

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, de către recurent se indică faptul că, prin probele administrate nu a fost confirmată vinovăția inculpatului Rebeja Cristin, invocând temeiul de casare ce se încadrează în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că „*hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*”.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu a fost dovedită vinovăția lui Rebeja Cristin numai prin prisma declarațiilor martorului Cherdivar Artiom, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a sentinței de vinovăție a inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanțele de fond și-au argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate, a martorilor și din probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, probe care sânt descrise amănunțit în hotărârile judecătorești.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, pe care Colegiul le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze

deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanțele judecătorești inferioare reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că nici partea vătămată, nici martorii audiați în cadrul ședinței de judecată nu au comunicat instanței precum că anume Rebeja Cristin a comis infracțiunea ce se incriminează. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă că, instanța de apel menținând sentința, prin care Rebeja Cristin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, a luat în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și analizate în cadrul instanței de apel, or faptul săvârșirii de către inculpatul Rebeja Cristin a sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate Ungureanu Tudor, fiind preîntâmpinat conform prevederilor art. 312 și 313 Cod penal, care a indicat că, pe str. Miorița, până a ajunge la stație, a primit o lovitură în spate. Când și-a revenit, era pe scaun în stație, zgâriat, lovit și cu buza umflată. Atunci a depistat că a dispărut lăncișorul de aur cu pandativ „cruce” evaluat aproximativ la prețul de 7500 lei, telefonul mobil evaluat la 3 000 de lei și suma de bani în mărime de 1400 lei. Declarațiile date fiind în coroborare cu declarațiile martorului Cherdivar Artiom, care a menționat că Cristi a zis că are 2 telefoane mobile de vânzare. După aceasta, a mers cu Cristi și Oleg, la Oleg acasă, deoarece acolo locuia și Cristi, unde i-a propus spre vânzare telefon de marca „Iphone” și „Xxxxx” cu vreo 600 lei. Tot martorul Cherdivar Artiom a confirmat că, poliția a zis că „Iphone” este furat, iar „Redmi” i l-a reîntors înapoi, fiindcă nu se știa a cui e telefonul. I-a permis să se folosească de el, apoi peste un timp l-au sunat și l-au cerut înapoi. Poliția a zis că telefonul „Xiaomi” la fel este furat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal respinge argumentele avocatului precum că, alte careva probe de către acuzare precum că Rebeja Cristin a comis infracțiunea în cauză nu au fost prezentate, acesta urmând a fi achitat, deoarece prima instanță întemeiat a reținut că faptele de care este învinuit Rebeja Cristin, au avut loc.

Argumentul recurentului precum că *„instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub*

învinuire” Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și declarativ, or din rechizitoriul rezultă că acesta a fost pus sub învinuire în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, prima instanță recunoscându-l vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, soluție menținută și de către instanța de apel, temei de a interveni în decizia atacată nu există.

Instanța de recurs conchide că, în prezenta speță au fost prezentate suficiente probe și anume declarațiile părții vătămate și a martorilor menționați, în coroborare cu procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, care coroborează între ele și indică la Rebeja Cristin că a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, concluziile la care au ajuns instanțele de fond privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului Rebeja Cristin sunt corecte și corespund materialului probator.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerent se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Rebeja Cristin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Rebeja Cristin Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 iunie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie